

ที่ พร ๐๐๓๓.๔/ ๑ ๒๕๖

ศาลากลางจังหวัดแพร่
ถนนไซบูรณ์ พร ๕๔๐๐

๑๗ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
เรียน นายอำเภอทุกอำเภอ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ และนายกเทศมนตรีเมืองแพร่
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔๔/๑ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๖

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งว่า กระทรวงการคลังได้แจ้งให้หน่วยงานของรัฐ
กำหนดให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดใช้แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิด
ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามหนังสือราชการประกาศผลการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๘๐๖.๒/๒ ๖๖ ลงวันที่ ๒๕
กันยายน ๒๕๖๐ ประกอบการพิจารณาโดยเครื่องครัด หากการพิจารณาสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิด
ทางละเมิดได้มีผู้เกี่ยวข้องและต้องรับผิดแตกต่างไปจากแนวทางดังกล่าว เช่น มีกลุ่มหรือจำนวนผู้รับผิดเพิ่มขึ้น
หรือลดลงจากที่กำหนด เป็นต้น ก็ให้ใช้ตัวบันทึกปรับเพิ่มหรือลดสัดส่วนความรับผิดโดยให้พิจารณากำหนด
ระดับความรับผิดแตกต่างไปตามระดับแห่งความรับผิดชอบ ทั้งนี้ ให้ศึกษาเพียบเคียงจากแนวคำนิจฉัย
ของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่งหรือเพียบเคียงแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิด
ของเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงอย่างยิ่งโดยอนุโลมได้ที่ <http://www.cgd.go.th/wps2portal/CGDInfo/Civility>
เพื่อให้เกิดความถูกต้องและเป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องอันส่งผลให้การพิจารณาเป็นไปโดยรวดเร็วและ
เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนด

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติ สำหรับอำเภอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในพื้นที่ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

นายเสรี คำศรีธิมโม
รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานกฎหมาย ระเบียบและเรื่องร้องทุกษ์
โทร/โทรสาร ๐-๕๔๕๓-๔๑๑๙ ต่อ ๑๓,๒๕

ก.พ.๒๕๖๘
ก.พ.๒๕๖๘

กรกฎาคม

๑๓๗

13.03

ที่ มท ๐๘๐๔.๔/ว ๙

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนครราษฎร์ฯ เขตดุสิต กรุงฯ ๑๐๓๐

มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๔/ว ๓๘๘๖ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๘๐๑๖/๑๗๙ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๕

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้แจ้งให้จังหวัดแจ้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ในเขตพื้นที่ถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๔/ว ๓๘๘๖ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เรื่อง แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ซึ่งแจ้งให้ถือปฏิบัติตามหนังสือ กระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๘๐๖.๖/ว ๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๐ เรื่อง แนวทางการกำหนด สัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เนื่องจากกระทรวงการคลังได้แจ้งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอให้นำเสนอของรัฐ ถือปฏิบัติตามแนวทางการกำหนดสัดส่วนเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามหนังสือ กระทรวงการคลังดังกล่าวข้างต้น โดยเคร่งครัด สรุปแนวทางของหนังสือดังกล่าวไว้ว่า หากการพิจารณา สำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดโดยมีเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องและต้องรับผิดแทนแต่ต่างไปจาก แนวทางดังกล่าวก็ให้ใช้คุณพินิจปรับเพิ่มหรือลดสัดส่วนความรับผิดโดยให้พิจารณาดำเนินการดับความรับผิด แทนแต่ต่างไปตามระดับความรับผิดชอบ ทั้งนี้ ให้ศึกษาเทียบเคียงจากแนวทางคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ พิจารณาความรับผิดทางแพ่งหรือเทียบเคียงแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ที่โกลส์เคียงอย่างยิ่งโดยอนุโลม ได้ที่ <http://www.cgd.go.th/wps2portal/CGDInfo/Civiliability> เพื่อให้เกิด ความถูกต้องและเป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ดังนั้น จึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทุกแห่งในพื้นที่ได้ถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๔/ว ๓๘๘๖ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เรื่อง แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ในประเด็นที่ กระทรวงการคลังซักซ้อมแนวทางปฏิบัติ โดยเคร่งครัดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในเขตพื้นที่ทราบและถือปฏิบัติ ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ ประธุลักษณ์ ตำแหน่งที่)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

ส่วนคดี

โทร./โทรสาร ๐-๐๒๔๗-๕๐๗๖

เอกสารที่สูญเสียต้องรับผิดชอบ

“ดำรงธรรมนำไทยใส่สะอาด”

ที่ว่าฯ

ที่ กค ๐๔๐.๖/ก ๑๔๑

๕๗๑
๔๙

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	๘๔๑
วันที่... ๒๔ สิงหาคม	๒๕๖๓
ผู้ลง... ๒๔ สิงหาคม	๒๕๖๓
หมายเหตุ...	ลงนามด้วยลายเซ็น

กระทรวงคลัง

ถนนพหลราม ๖ กทม.๑๐๔๐

๑๔๑

บ บัญชี ๒๕๕๕

ล่างนักกฎหมายและรัฐมนตรีที่ลงนาม
ลงรับ ๒๗๙๑

ลงที่ ๒๔ S.A. ๒๕๕๕

๒๗๙๑

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ค่าวที่สุด ที่ กค ๐๔๐.๖/ก ๑๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการคลังได้กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้ประกอบเป็นแนวทางในการพิจารณาส่วนของความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ โดยกำหนดแนวทางในการเรียกค่าสินใหม่ทดแทนของเจ้าหน้าที่ ที่ได้กระทำให้เกิดความเสียหายที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ แบ่งตามลักษณะของความเสียหายและกำหนดสัดส่วนความรับผิดของเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบให้ค่าสินใหม่ทดแทนตามกสุ่มหรือแต่ละราย แต่จากการตรวจสอบส่วนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดและแบบรายงานท้ายประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ พบร่วม ในการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดและหน่วยงานของรัฐบางแห่ง ยังไม่ได้พิจารณากำหนดสัดส่วนความรับผิดของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและต้องรับผิดให้เป็นไปตามแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่กระทรวงการคลังกำหนด ทำให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำในการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน และไม่เป็นธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดทางละเมิด นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วขอเรียนว่า เจตนาرمณในกำหนดแนวทางปฏิบัติดังกล่าว เพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีบรรทัดฐานในการกำหนดความรับผิดของเจ้าหน้าที่ผู้กระทำการละเมิดให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันและเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและเสมอภาคกับเจ้าหน้าที่ของทุกหน่วยงาน จึงได้กำหนดแนวทางในการเรียกค่าสินใหม่ทดแทนของเจ้าหน้าที่ที่ได้กระทำให้เกิดความเสียหายที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ แบ่งตามลักษณะของความเสียหายและกำหนดสัดส่วนความรับผิดของเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบให้ค่าสินใหม่ทดแทนตามกสุ่มหรือแต่ละราย ดังนี้ เพื่อให้การพิจารณากำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ซึ่งมีลักษณะนิติในเหตุลักษณะเดียกันเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ไม่เกิดความเหลื่อมล้ำในการใช้คุลพินิจพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน และเกิดความเป็นธรรมต่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและต้องรับผิด จึงขอให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ใช้แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ประกอบการพิจารณาโดยเคร่งครัดด้วยหลักการพิจารณาสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ไม่ผูกเกี่ยวข้องและต้องรับผิดแตกด้วยไปจากแนวทางดังกล่าว เช่น มีกลุ่มหรือจำนวนผู้รับผิดเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากที่กำหนด เป็นต้น ให้ใช้คุลพินิจปรับเพิ่มหรือลดสัดส่วนความรับผิดโดยให้พิจารณากำหนดระดับความรับผิดแตกต่างไปตามระดับแห่งความรับผิดชอบ ทั้งนี้ ให้ศึกษาเพียงเคียงจากแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง หรือเทียบเคียงแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงอย่างยิ่งโดยอนุโลม เพื่อให้เกิดความถูกต้องและเป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง อันส่งผลให้การพิจารณาเป็นไปโดยรวดเร็วและเสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนด

ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินการตามความต้องการเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.cgd.go.th/wps/portal/CGDInfo/CivilLiability>

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องดือปฏิบัติให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าวข้างต้นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

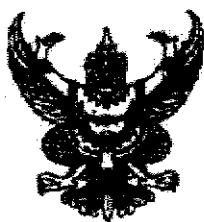

(นางสาวสุภา ปิยะจิตติ)
รองปลัดกระทรวงการคลัง
หัวหน้ากลุ่มการบริหารงานรายจ่ายและนักลง
ปฏิบัติราชการแทน ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักความรับผิดทางแพ่ง

กลุ่มงานพัฒนาและบริหารงานคอมมิชชันและแพ่ง

โทร. ๐ ๒๑๒๗ ๗๒๙๒

ที่ มก 0804/ว 3986

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ เมืองพระนคร กรุงฯ 10200

23 พฤษภาคม 2550

เรื่อง แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางลักษณะของเจ้าหน้าที่

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มก 0804/ว 678 ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2546

ส่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กศ 0406.2/ว 66 ลงวันที่ 25 พฤษภาคม 2550

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้แจ้งให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในเขตพื้นที่ กองปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มก 0804/ว 678 ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2546 เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ผู้กระทำลายเมือง ซึ่งแจ้งให้กองปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ กศ 0406.6/ว 121 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2545 เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ผู้กระทำลายเมือง ร้อย 1 และร้อย 2 โดยอนุโลม เพื่อประกอบกับการปฏิบัติราชการโดยเปลี่ยนสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติ กิจกรรมกับความรับผิดทางลักษณะของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 หมวด 1 กรณีเจ้าหน้าที่กระทำการลักษณะใดด้วยอำนาจของรัฐ และหมวด 2 กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการลักษณะใดต่อบุคคลภายนอก ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เนื่องจากกระทรวงการคลังได้ยกเลิกหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กศ 0406.6/ว 121 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2545 เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ผู้กระทำลายเมือง พร้อมทั้งกำหนดแนวทางในการเรียกค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ผู้กระทำการลักษณะใดด้านใหม่ โดยให้น่วยงานของรัฐโดยปฏิบัติตามหนังสือ กระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กศ 0406.2/ว 66 ลงวันที่ 25 พฤษภาคม 2550 เรื่อง แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางลักษณะของเจ้าหน้าที่ ดังนี้ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางลักษณะของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติ กิจกรรมกับความรับผิดทางลักษณะของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 หมวด 1 กรณีเจ้าหน้าที่กระทำการลักษณะใดด้วยอำนาจของรัฐ และหมวด 2 กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการลักษณะใดต่อบุคคลภายนอก เป็นแนวทางเดียวกับหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ จึงยกเลิกหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มก 0804/ว 678 ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2546 เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้

/ดำเนินไป...

ค่าเดินทางตามเดินทางเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบและนิติบุคคล และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ได้แก่ เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์กรบริหารส่วนตำบล ถือปฏิบัติตามหมวดสื่อสารมวลชนการคลัง ต้นที่สุด ที่ กค 0406.2/ว ๖๖ ลงวันที่ 25 กันยายน ๒๕๕๐ เรื่อง แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบและเม็ดเงินของเจ้าหน้าที่ โดยอนุมัติ

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในเขตพื้นที่ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายธุรพล ภานุชณฑิตรา)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระบบป้องกัน
โทร. 0-2243-6632
โทรสาร 0-2241-9035

“ค่างวดน้ำไทยให้สะอาด”

ด่วนที่สุด

ที่ กค. 0406.2/0.66

กระทรวงการคลัง
ถนนพรมแดน 6 กรุงเทพฯ 10400

๒๕ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบและมีค่าของเจ้าหน้าที่
เรียน รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตฯ ท้องถิ่น

- ข้อที่ 1. พะราษฎร์ดูแลความรับผิดชอบและมีค่าของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539
2. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0406.6/ว 121 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2545

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางในการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบและมีค่า

ตามที่พระบาทบัญญัติความรับผิดชอบและมีค่าของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 มาตรา 8 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีอิทธิพลให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำการจะมีค่าของเจ้าหน้าที่ต้องขาดใช้ค่าสินในหมวดแผนภักดีอย่างไรก็ได้ ไม่ต้องคำนึงถึงความจงใจหรือประมาทเดินเสื่ออย่างร้ายแรง โดยสิ่งที่เรียกว่าใช้ค่าสินในหมวดแผนภักดีดังกล่าวจะมีได้เพียงใด ให้คำมั่นที่จะดำเนินความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรม หรือความมีค่า หรือความกุศลท่อง หรือช่วยดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ ในแพลตฟอร์มเป็นเกณฑ์ และกระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์การซื้อค่าสินในหมวดแผนภักดีของเจ้าหน้าที่ไว้ตามเงื่อนไขที่ข้างต้น 2 นั้น

กระทรวงการคลังขอเรียนว่า เมื่อจากพระบาทบัญญัติความรับผิดชอบและมีค่าของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 มาตรา 8 ข้างต้น มิให้นำหลักเชื่อกูกันนี้รวมมาให้มั่นคงกับกรณีที่การจะมีค่าของเจ้าหน้าที่โดยคนและเจ้าหน้าที่แต่ละคนต้องรับผิดชอบให้ค่าสินในหมวดแผนภักดีของตนเท่านั้น แต่ปรากฏว่าหลักเกณฑ์การซื้อค่าสินในหมวดแผนภักดีของเจ้าหน้าที่ผู้กระทำการจะมีค่าของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ที่ กค 0406.6/ว 121 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2545 ที่ส่วนราชการต่างๆ ต้องปฏิบัติอยู่ ยังมิได้มีการกำหนดแนวทางแบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบให้ค่าสินในหมวดแผนภักดีอย่างไรให้ท้าให้การกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบและมีค่าของเจ้าหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานยังคงเกิดความเหลื่อมล้ำไม่เป็นธรรม และเกิดความไม่เสมอภาค

/แก...

แก้เจ้าน้ำที่ผู้ต้องรับผิดชอบให้ค่าสินไหมทดแทนของแท้ระหว่างงานของรัฐ จึงเห็นสมควรยกเลิกหนังสือ
กระทรวงการคลัง ที่ กค 0406.6/ว 121 ลงวันที่ 26 มีนาคม 2545 และเพื่อให้นำมาใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ
ในการกำหนดความรับผิดชอบเจ้าหน้าที่ผู้กระทำการละเมิดให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันและเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม¹
และเหมาะสมกับเจ้าน้ำที่ซื้อขายทุกนปวยงาน จึงเห็นควรกำหนดแนวทางในการเรียกค่าสินไหมทดแทน
ของเจ้าน้ำที่ได้กระทำการให้เกิดความเสียหายที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ โดยได้แบ่งตามลักษณะของความเสียหาย
และกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบเจ้าน้ำที่ผู้ต้องรับผิดชอบให้ค่าสินไหมทดแทนตามกตุ้มนี้ขึ้นแต่ละราย
ที่สำคัญให้เป็นมาตรฐานของรัฐ ให้ประกอบเป็นแนวทางในการพิจารณาสำหรับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ต่อไป
(ดูที่ส่วนมาติว)

ดังนี้ ใน การพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานของรัฐฯ ที่ราชการ
โดยคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำ และความเป็นธรรมในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์โดยมีดัง
นี้ ให้ใช้เรียกให้ได้เต็มจำนวนความเสียหาย ตามมาตรา 8 วรรค 2 และถ้าการละเมิดมาจากความผิดนี้ขอ
ความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐฯ หรือระบบการดำเนินงานส่วนรวมให้หักส่วนแห่งความรับผิดตั้งกล่าวออกตัว
ตามมาตรา 8 วรรค 3 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 แล้วจึงนำ
ความเสียหายที่ลดลงและหักส่วนแล้วมาพิจารณาความรับผิดให้หมายความหมายดังการนี้ของเจ้าหน้าที่
เพื่อทราบ โดยใช้แนวทางการกำหนดสัดส่วนดังกล่าวประกอบการพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และนั่นจึงให้ผู้เกี่ยวข้องใช้แนวทางดังกล่าวประกอบ
การพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

 (นายอุติส ธรรมชาติ)
 อธิบดีกรมสรรพากร
 ผู้แทนกุญแจรัฐบาลไทยและหนี้สิน

กรมบัญชีกลาง
 สำนักความรับผิดทางแห่ง
 กสุมพัฒนาและบริหารงานทะเบียนและแพ่ง
 โทร.0 2271 1999

แผนทางการค้าที่กำหนดความรับผิดชอบเมืองพิษสาระของจ้าวนาที

กรณีไม่มีตัวอย่างให้ระบุเป็นราย

รายการ	ลักษณะของความเสี่ยง	ลักษณะของภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้น (ตัวอย่าง)				หมายเหตุ	
		ภัยคุกคามของ		ผู้รับผิดชอบ (ผู้รับผิดชอบภัยคุกคามที่)			
		ค่า	ผลลัพธ์	ผู้ดูแล	ผู้รับผิดชอบ		
1. การบังคับใช้กฎหมาย หรือบังคับใช้ระเบียบ							
1.1 บังคับใช้กฎหมาย หรือบังคับใช้ระเบียบ ไม่ถูกต้อง	กฟ. พิจารณาผล	60	ผิดกฎหมาย	20	10	10	
	กฟ. พิจารณาผล	60	-	-	20	20	
	กฟ. พิจารณาผล	60	-	-	40	40	
1.2 กรรมการตรวจสอบภายในของบังคับใช้ระเบียบ							
(1) ผู้ดูแล Factor ที่ 1 ขาดการดูแล ไม่ถูกต้อง	กฟ. กรรมการตรวจสอบภายใน	70	ผิดกฎหมาย	15	10	5	
	กฟ. กรรมการตรวจสอบภายใน	70	-	-	20	10	
	กฟ. กรรมการตรวจสอบภายใน	70	-	-	-	30	
(2) ผู้ดูแลห้องน้ำภายนอก	กฟ. กรรมการตรวจสอบภายใน	100	-	-	-	-	
1.3 ผู้ดูแลห้องน้ำภายนอกที่ต้องประเมิน							
บุคลากรที่ดูแลห้องน้ำภายนอก	(1) ผู้ดูแลห้องน้ำ	60	ผิดกฎหมาย	15	15	10	
	(2) ผู้ดูแลห้องน้ำ	60	ผิดกฎหมาย	15	15	10	
					40	40 (ห้องน้ำภายนอกที่ต้องประเมิน)	

การดำเนินการบริหารจัดการภัยพิบัติและภัยคุกคาม (ต่อ)

ภาค 2

รหัส	ลักษณะภัยคุกคามที่เป็นไปได้	สัดส่วนความเสี่ยงภัยคุกคามภัยทางน้ำดังต่อไปนี้ (คะแนน)			
		ภัยธรรมชาติ	ภัยมนุษย์	ภัยมนุษย์ที่มีความรุนแรงมากที่สุด	ภัยมนุษย์ที่มีความรุนแรงน้อยที่สุด
2.1 กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ไม่ปฏิรูปตามแนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียง	กิจกรรมทางเศรษฐกิจ	30	ภัยธรรมชาติ	50	10
	ผู้คน	70	ภัยมนุษย์	30	ภัยมนุษย์
2.2 ภัยภัยทางภารกิจที่ไม่สามารถต้านทานภัยธรรมชาติ	ภัยภัยทางภารกิจ	40	ภัยธรรมชาติ	60	0
	ผู้คน	60	ภัยมนุษย์	40	ภัยมนุษย์
2.3 ภัยภัยทางภารกิจที่ไม่สามารถต้านทานภัยมนุษย์	ภัยภัยทางภารกิจ	60	ภัยมนุษย์	20	10
	ผู้คน	100	ภัยมนุษย์	60	0
2.4 ภัยภัยทางภารกิจที่ไม่สามารถต้านทานภัยมนุษย์ที่มีความรุนแรงมากที่สุด	ภัยภัยทางภารกิจ	60	ภัยมนุษย์	20	10
	ผู้คน	100	ภัยมนุษย์	60	0
3. ไม่สามารถปรับเปลี่ยนภัยคุกคามของภัยทางน้ำ	ภัยภัยทางภารกิจที่มีความรุนแรงมากที่สุด	70	ภัยมนุษย์	10	10
	ผู้คน	100	ภัยมนุษย์	70	ภัยมนุษย์

กรอบประเมินปัจจัยทางพัฒนาที่ครอบคลุม (ต่อ)

หน้า 3

ลำดับ	ลักษณะภาระงานเดิมท้าย	ลักษณะภาระงานที่เปลี่ยนแปลง				ผู้มีส่วนได้เสีย	หมายเหตุ
		คุณภาพภาระงาน	(คราวลักษณะของภาระงานเดิม)	คุณภาพภาระงาน	(คราวลักษณะของภาระงานที่เปลี่ยนแปลง)		
4	การใช้เงินเดือนเพิ่มขึ้น	สูง	ต่ำลง	ต่ำลง	สูงลง	ผู้อำนวยการ	ผู้อำนวยการ
4.1 ไม่สามารถหาได้ซื้อสิ่งของที่ต้องการ แต่ไม่ได้โดยบังเอิญ			ผู้อำนวยการ	20	30	50	การเปลี่ยนรูปแบบที่สูงและต่ำจะทำให้เกิดความผิด
4.2 ฯฯ ไม่สามารถซื้อสิ่งของที่ต้องการ แต่ไม่ได้โดยบังเอิญ			ผู้อำนวยการ	-	-	100	การเปลี่ยนรูปแบบที่ต่ำจะทำให้เกิดความผิด ไม่ส่งผลใดๆ ต่อกำลังใจของบุคคล 100 (หากผู้อำนวยการซื้อสิ่งของในห้องครัว)

ค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น

1. กรณีสิ่งของที่ต้องซื้อเพิ่มต้นทุน 1 คน เช่น กาน้ำยาทำความสะอาดห้องน้ำจำนวน 3 ลิตร หรือถังน้ำดื่มที่ต้องซื้อเพิ่มต้นทุน 2 คน ไม่เปลี่ยนรูปแบบที่สูงและต่ำ
2. ผู้อำนวยการเดินทางมาเรียน หมายเหตุ เวลาเดินทางที่ไปเรียนต้องซื้อเครื่องดื่มและอาหารสักเล็กน้อย ผู้อำนวยการเดินทางไปเรียนต้องซื้อเครื่องดื่มและอาหารสักเล็กน้อย ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้เดินทาง
3. แนวหารือการดำเนินโครงการที่ต้องซื้อเพิ่มต้นทุน เช่น เป็นห้องน้ำสาธารณะที่ต้องซื้อเพิ่มต้นทุน ให้ผู้อำนวยการเดินทางไปเรียนต้องซื้อเพิ่มต้นทุน หากผู้อำนวยการเดินทางไปเรียนต้องซื้อเพิ่มต้นทุน ให้เปลี่ยนรูปแบบที่ต่ำ

 - 3.1 กรณีที่มีความเสี่ยงจากการเดินทางต้องรับภาระซื้อเพิ่มต้นทุนให้แก่ผู้เดินทาง ให้เปลี่ยนรูปแบบที่ต่ำ
 - 3.2 กรณีมีภาระซื้อเพิ่มต้นทุนให้แก่ผู้เดินทาง เช่น ไปซื้ออาหารเดินทางต้องซื้อเพิ่มต้นทุน ให้เปลี่ยนรูปแบบที่ต่ำ
 - 3.3 กรณีลักษณะของภาระงานเดินทางต้องซื้อเพิ่มต้นทุน ให้เปลี่ยนรูปแบบที่ต่ำ

บันทึกการใช้ทรัพยากรสัตว์ในพืชผลพัฒนา

ภาระน้ำหนักต่อหัวเรือนพืชผลพัฒนา

รายการ	ลักษณะของความเสียหาย	ผลกระทบต่อภาระน้ำหนักต่อหัวเรือนพืชผลพัฒนา				หมายเหตุ
		ภาระต้นไม้	ภาระต้นไม้ต้นอ่อน	ภาระต้นไม้ต้นอ่อนต้นใหม่	ภาระต้นไม้ต้นใหม่	
1. รับน้ำฝนตื้นๆ ไม่ได้รากด้ำ						
1.1 หูเป็นน้ำไม่ออกไม่เหลืองร่วงโรย /	100	ภาระต้นไม้	ภาระต้นไม้ต้นอ่อน	ภาระต้นไม้ต้นอ่อนต้นใหม่	ภาระต้นไม้ต้นใหม่	
ผ่านร่องรอยของแมลงศัตรูพืช						
1.2 หูเป็นน้ำตื้นๆ ไม่เหลืองร่วงโรย	100	ภาระต้นไม้	ภาระต้นไม้ต้นอ่อน	ภาระต้นไม้ต้นอ่อนต้นใหม่	ภาระต้นไม้ต้นใหม่	กรณี กต. เห็นรากขาดเสื่อม ประจุไฟฟ้าส่องสว่างด้วยไฟฟ้ากระแสฟลักซ์ ไม่ต้องตัดราก
		100	-	ภาระต้นไม้	ภาระต้นไม้ต้นอ่อน	
1.3 ไม่แห้งร่องรอยของแมลงศัตรูพืช	100	ภาระต้นไม้	ภาระต้นไม้ต้นอ่อน	ภาระต้นไม้ต้นอ่อนต้นใหม่	ภาระต้นไม้ต้นใหม่	
ภาระน้ำหนักต่อหัวเรือนพืชผลพัฒนา						
2. ปริมาณน้ำฝนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย						
2.1 น้ำฝนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย	100	ภาระต้นไม้	ภาระต้นไม้ต้นอ่อน	ภาระต้นไม้ต้นอ่อนต้นใหม่	ภาระต้นไม้ต้นใหม่	กรณี กต. 2.2 และ 2.3 ต้องน้ำต่ำกว่าค่าเฉลี่ยน้ำฝนต่อหัวเรือนพืชผลพัฒนา
2.2 หูแห้งตื้นๆ ไม่เหลืองร่วงโรย	100	ภาระต้นไม้	ภาระต้นไม้ต้นอ่อน	ภาระต้นไม้ต้นอ่อนต้นใหม่	ภาระต้นไม้ต้นใหม่	กรณี กต. 2.2 และ 2.3 ต้องน้ำต่ำกว่าค่าเฉลี่ยน้ำฝนต่อหัวเรือนพืชผลพัฒนา
2.3 หูแห้งตื้นๆ ไม่เหลืองร่วงโรย	100	ภาระต้นไม้	ภาระต้นไม้ต้นอ่อน	ภาระต้นไม้ต้นอ่อนต้นใหม่	ภาระต้นไม้ต้นใหม่	กรณี กต. 2.2 และ 2.3 ต้องน้ำต่ำกว่าค่าเฉลี่ยน้ำฝนต่อหัวเรือนพืชผลพัฒนา
						บริษัทสืบงานหัวกัน 2.1

รายงานการติดตามและประเมินผลพัฒนาครุภัณฑ์ (รอบที่ ๓)

กรอบ	ผู้รายงานผลการดำเนินโครงการ	ติดตามและประเมินผลพัฒนาครุภัณฑ์ (รอบที่ ๓)				
		ผู้รับผิดชอบ	คณะกรรมการฯ	ผู้ดูแลห้องเรียน/ผู้ดูแลห้องเรียน	ผู้ดูแลนักเรียน	ผู้ดูแลนักเรียน
รายชื่อ	ชื่อ	สกุลนาม	ผู้ดูแล	ผู้ดูแล	ผู้ดูแล	ผู้ดูแล
2.4 แผนพัฒนาครุภัณฑ์ในเดือน	100	ผู้สอนในเดือน	100	-	-	ครบทุกคนในเดือน ไม่ปฏิเสธครุภัณฑ์ที่ได้รับ
จำนวนครุภัณฑ์ที่ซื้อ		บุคลากร				สถานศึกษาที่ซื้อครุภัณฑ์มาด้วยเงินที่ตนได้ ไม่ติดตามหรือดูแลอย่างดี ขาดความตื่นตัว ขาดความต้องการที่จะดูแล ขาดความต้องการที่จะรักษาไว้ให้คงทน
						ครุภัณฑ์ของครุภัณฑ์ที่ซื้อ ขาดความต้องการที่จะรักษาไว้ให้คงทน
						จัดซื้อครุภัณฑ์ที่ไม่ได้ต้องการ ขาดความต้องการที่จะรักษาไว้ให้คงทน
						จัดซื้อครุภัณฑ์ที่ขาดความต้องการที่จะรักษาไว้ให้คงทน

ค่าใช้ในการพัฒนา

1. กรณีที่ครุภัณฑ์มีความชำรุดเสื่อมสภาพ ๑ หมื่นบาทโดยคณะกรรมการฯ ได้รับการอนุมัติจากผู้ดูแลห้องเรียน ๒ หมื่นบาทโดยผู้ดูแลนักเรียน ๓ หมื่นบาทโดยผู้ดูแลนักเรียน
2. ผู้ดูแลนักเรียน ขาดความต้องการที่จะรักษาไว้ให้คงทน ขาดความต้องการที่จะรักษาไว้ให้คงทน ขาดความต้องการที่จะรักษาไว้ให้คงทน ขาดความต้องการที่จะรักษาไว้ให้คงทน
3. ขาดความต้องการที่จะรักษาไว้ให้คงทน ขาดความต้องการที่จะรักษาไว้ให้คงทน ขาดความต้องการที่จะรักษาไว้ให้คงทน ขาดความต้องการที่จะรักษาไว้ให้คงทน ขาดความต้องการที่จะรักษาไว้ให้คงทน
- 3.1 กรณีที่ครุภัณฑ์ชำรุดเสื่อมสภาพ เด็กง่ายสักภาพและทราบดีว่าต้องซ่อมแซม แต่เด็กไม่สามารถซ่อมแซมได้ ขาดความต้องการที่จะรักษาไว้ให้คงทน
- 3.2 กรณีเด็กซื้อครุภัณฑ์ที่สูญเสียหาย ขาดความต้องการที่จะรักษาไว้ให้คงทน
- 3.3 กรณีเด็กซื้อครุภัณฑ์ที่ขาดความต้องการที่จะรักษาไว้ให้คงทน ขาดความต้องการที่จะรักษาไว้ให้คงทน

หน้า 6

แบบทดสอบทักษะภาษาไทยที่ประเมินผลทางวิชาชีววิทยา

ก่อนเข้าสู่ห้องทดลอง

ลำดับ	ลักษณะการเรียนการสอน	สังเคราะห์ความรู้ที่ใช้ในการดำเนินการ (ข้อสอบ)	
		หัวข้อ	หัวข้อ
1	ฝึกหัดภาษาไทยที่เกี่ยวกับการจราจร	100	การบันทึกภาษาไทยของมนุษย์ที่มีความสามารถพิเศษอย่างโดดเด่น และภาษาไทยที่เกี่ยวกับการจราจรที่มีอยู่ในประเทศไทย
2	ฝึกหัดภาษาไทยที่เกี่ยวกับการจราจรและน้ำดื่มที่สำคัญของโลก	75	การบันทึกภาษาไทยของมนุษย์ที่มีความสามารถพิเศษอย่างโดดเด่น และภาษาไทยที่เกี่ยวกับการจราจรที่มีอยู่ในประเทศไทย
3	ฝึกหัดภาษาไทยที่เกี่ยวกับการจราจรและสุขอนามัย	50	การบันทึกภาษาไทยของมนุษย์ที่มีความสามารถพิเศษอย่างโดดเด่น และภาษาไทยที่เกี่ยวกับการจราจรที่มีอยู่ในประเทศไทย

ค่าเฉลี่ยของเพ้มเติน

1. กรณีที่นักศึกษาสามารถทำภาระได้โดยไม่ต้องตั้งใจมาก็จะทำให้คะแนนดีมากกว่าที่ต้องตั้งใจทำภาระ แต่หากต้องตั้งใจทำภาระ ให้ประเมินผลให้ต่ำกว่าที่ต้องตั้งใจทำภาระ สำหรับค่าเฉลี่ยของเพ้มเตินที่นักศึกษา เท่ากับค่าเฉลี่ยของเพ้มเตินที่นักศึกษาที่ต้องตั้งใจทำภาระ (ข้อสอบ 100)
 2. กรณีที่นักศึกษาสามารถทำภาระได้โดยไม่ต้องตั้งใจมาก็จะทำให้คะแนนดีมากกว่าที่ต้องตั้งใจทำภาระ แต่หากต้องตั้งใจทำภาระ ให้ประเมินผลให้ต่ำกว่าที่ต้องตั้งใจทำภาระ สำหรับค่าเฉลี่ยของเพ้มเตินที่นักศึกษา เท่ากับค่าเฉลี่ยของเพ้มเตินที่นักศึกษาที่ต้องตั้งใจทำภาระ
- 2.1 กรณีที่นักศึกษาสามารถทำภาระได้โดยไม่ต้องตั้งใจมาก็จะทำให้คะแนนดีมากกว่าที่ต้องตั้งใจทำภาระ แต่หากต้องตั้งใจทำภาระ ให้ประเมินผลให้ต่ำกว่าที่ต้องตั้งใจทำภาระ สำหรับค่าเฉลี่ยของเพ้มเตินที่นักศึกษา เท่ากับค่าเฉลี่ยของเพ้มเตินที่นักศึกษาที่ต้องตั้งใจทำภาระ
 - 2.2 กรณีที่นักศึกษาสามารถทำภาระได้โดยไม่ต้องตั้งใจมาก็จะทำให้คะแนนดีมากกว่าที่ต้องตั้งใจทำภาระ แต่หากต้องตั้งใจทำภาระ ให้ประเมินผลให้ต่ำกว่าที่ต้องตั้งใจทำภาระ สำหรับค่าเฉลี่ยของเพ้มเตินที่นักศึกษา เท่ากับค่าเฉลี่ยของเพ้มเตินที่นักศึกษาที่ต้องตั้งใจทำภาระ